

DOSAR NR. /2005

ROMANIA
 TRIBUNALUL SIBIU
 SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE
 CONTENCIOS ADMINISTRATIV

SENTINTA CIVILĂ NR. 1417/C

Ședința publică din 21.11.2005

PREȘEDINTE

- GREFIER

Cu participarea procurorului în cadrul
 PARCHETULUI DE PE LÂNGA TRIBUNALUL SIBIU

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra acțiunii în contencios administrativ formulată de reclamanta c/a pârâtei DGFP Sibiu, pentru "anulare decizie".

Părțile nu au fost citate.

Procedura completă.

Cauza a fost dezbătută în fond la data de 26 octombrie 2005 când cei prezenți au pus concluziile consemnate în încheierea din aceea zi care face parte integrantă din prezenta sentință.

C O N T I N U T U L

Constată că sub nr. /2005 a fost înregistrată la această instanță acțiunea în contencios administrativ fiscal formulată de reclamanta în contradictoriu cu pârâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE SIBIU prin care a solicitat instanței ca prin sentința pe care o va pronunța să anuleze decizia nr. 38/2005, a deciziei de impunere nr. /5.04.2005, precum și a raportului de inspecție fiscală din 31.03.2005 în sensul anulării obligației bugetare în valoare de lei reprezentând lei, impozit pe profit, lei dobânzi și lei penalități aferente.

Cu plata cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii s-a arătat că obligația bugetară suplimentară este netemeinică și nelegată murucât societății reclamante nu i se aplică disp. art. 15 din OUG 79/1998 întrucât este o societate comercială cu capital integral privat. S-a mai arătat că acest act normativ interzice doar acordarea tichetelor de masă fără însă să prevadă sancțiunea.

În drept s-au invocat textele legale amintite.

Acțiunea a fost legal timbrată prin raportare la disp. art.3 lit m din Lg. 146/1997 modificată.

Pârâta, prin întâmpinarea depusă la dosar a solicitat respingerea acțiunii și menținerea deciziei și a raportului de inspecție ca fiind legale și temeinice.

Din probatoriul administrat în cauză, instanța a reținut următoarele: Reclamanta este o societate comercială pe acțiuni cu capital social privat așa cum rezultă din certificatul constatator al acesteia emis de Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul Sibiu (f. 70).

Reclamanta a fost supusă unei inspecții fiscale pentru verificarea modului de constituire, evidențiere și virare a obligațiilor fiscale datorate bugetului consolidat al statului pe perioada martie 2001 – septembrie 2004, ocazie cu care pârâta a reținut că aceasta și-a determinat eronat impozitul pe profit și TVA prin înregistrarea cheltuielii cu tichetele de masă ca fiind o cheltuială deductibilă deși avea obligații restante la bugetul de stat, fapt pentru care i s-au stabilit obligații bugetare suplimentare, după cum urmează:

- lei impozit pe profit;
- lei dobânzi;
- lei penalități de întârziere aferente.

Împotriva raportului de inspecție fiscală din data de 31.03.2005 și a deciziei de impunere nr. 177/5.04.2005, reclamanta a formulat contestație în temeiul disp. art. 169, urm. C.p.fiscală, ce a fost respinsă prin decizia nr. 38/8.06.2005.

Împotriva deciziei reclamanta a formulat prezenta acțiune în contenciu administrativ fiscal față de disp. art. 182 al. 2 C.p.fiscală.

Potrivit disp.art. 1 din Lg. 142/1998 privind acordarea tichetelor de masă salariații din cadrul RA, SC și din sectorul bugetar, precum și din cadrul unităților cooperatiste și al celorlalte persoane juridice sau fizice care încadrează personal prin încheierea unui contract individual de muncă, pot primi o alocație individuală de hrană, acordată sub forma tichetelor de masă, suportată integral pe posturi de angajator.

Sumele corespunzătoare tichetelor de masă acordate de angajator, în limitele valorii nominale prevăzute de lege, sunt deductibile la calculul impozitului pe profit, iar pentru salariați, sunt scutite de plata impozitului pe venitul sub formă de salariu.

Ca atare, în mod corect, reclamanta și-a trecut valoarea tichetelor de masă ca o cheltuială deductibilă, pentru care nu a mai achitat impozitul pe profit.

În speță, nu sunt aplicabile dispozițiile OG 79/2001 privind întărirea disciplinei economico – financiare întrucât actul normativ amintit urmează în mod limitativ categoriile de contribuabili ce intră în noțiunea de "agent economic" cărora li se aplică aceste dispoziții. Este vorba de regii autonome, societăți companii naționale și societăți comerciale la care statul sau o unitate administrativ teritorială este acționar majoritar. Ca urmare, în sfera noțiunii de "agent economic" ce se supune disp. art. 15 OG 79/2001 nu intră și societățile comerciale cu capital social privat (respectiv interdicția acordării tichetelor de masă pentru agenții economice ce au obligații bugetare restante).

Organul de control fiscal stabilit în sarcina reclamantei, obligații bugetare suplimentare printr-o interpretare excesivă și eronată a textului legal întrucât

societatea comercială unde statul nu este acționar, nu poate interveni în stabilirea clauzelor contractuale dintre angajator și angajat.

De altfel și interpretarea tehnologică a dispozițiilor OG 79/2001 conduce la același rezultat.

Pentru aceste argumente, instanța în temeiul disp. art. 1 din Lg 554/2004, art. 182 C.p.fiscală, urmează să admită acțiunea în contencios administrativ fiscal și pe cale de consecință va anula decizia nr. 38/2005, decizia de impunere nr. /2005 și raportul de inspecție fiscală, sens în care va anula obligația bugetară în valoare de lei reprezentând lei impozit pe profit, lei dobânzi și lei penalități exonerând reclamanta de plata acestora.

În temeiul disp. art. 274 C.p.civ., va obliga pârâta la plata către reclamantă a cheltuielilor de judecată în cuantum de RON, întrucât a căzut în pretențiuni.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Admite acțiunea în contencios administrativ fiscal formulată de reclamanta în contradictoriu cu pârâta DIRECȚIA GENERALĂ AFINANȚELOR PUBLICE, cu sediul în Sibiu, str. Calea Dumbrăvii, nr. 28 și în consecință :

Anulează decizia nr. 38/8.06.2005, decizia de impunere nr. 5.04.2005 și a raportului de inspecție fiscală din 31 martie 2005 emise de pârâta, sens în care va anula obligația bugetară în valoare de lei reprezentând: lei impozit pe profit, lei dobânzi și lei penalități exonerând reclamanta de plata acestora.

Obligă pârâta la plata către reclamantă a cheltuielilor de judecată în cuantum de RON.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.
Pronunțată în ședință publică. azi, 2.11.2005.

PREȘEDINTE

GREFIER

ptel